

§ 1. 1. Z dniem 1 czerwca 2002 r. łączy się następujące jednostki badawczo-rozwojowe:

- 1) Przemysłowy Instytut Elektroniki z siedzibą w Warszawie, numer identyfikacyjny REGON 000039077, numer identyfikacji podatkowej NIP 525-000-92-17, utworzony zarządzeniem Ministra Przemysłu Motoryzacyjnego z dnia 19 czerwca 1956 r. w sprawie powołania Przemysłowego Instytutu Elektroniki,
- 2) Instytut Technologii Próźniowej z siedzibą w Warszawie, numer identyfikacyjny REGON 00039048, numer identyfikacji podatkowej NIP 525-000-89-85, utworzony zarządzeniem nr 16/Org/72 Ministra Przemysłu Maszynowego z dnia 29 stycznia 1972 r. w sprawie utworzenia ośrodka badawczo-rozwojowego pod nazwą: Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Elektroniki Próźniowej, zmienionym zarządzeniami: nr 86/Org/86 Ministra Hutnictwa Przemysłu Maszynowego z dnia 28 marca 1986 r., nr 43/Org/92 Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 10 lutego 1992 r. oraz nr 51/Org/93 Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 10 marca 1993 r.

2. Połączenie jednostek, o których mowa w ust. 1, następuje poprzez włączenie Instytutu Technologii Próźniowej z siedzibą w Warszawie do Przemysłowego Instytutu Elektroniki z siedzibą w Warszawie.

§ 2. Jednostka powstała w wyniku połączenia jednostek określonych w § 1 ust. 1 zachowuje nazwę „Przemysłowy Instytut Elektroniki”, zwany dalej „Instytutem”.

§ 3. Siedzibą Instytutu jest miasto stołeczne Warszawa.

§ 4. Nadzór nad Instytutem sprawuje minister właściwy do spraw gospodarki.

§ 5. Przedmiotem działania Instytutu jest prowadzenie badań naukowych, prac rozwojowych oraz działalności innowacyjnej w naukach podstawowych i stosowanych w zakresie zaawansowanych technik i technologii związanych z projektowaniem, budową i aplikacją systemów elektronicznych, podzespołów i urządzeń procesów ciepłno-chemicznych oraz wymagają-

cych środowiska próżni, w szczególności w dziedzinach:

- 1) elektroniki,
- 2) elektrotechniki,
- 3) telekomunikacji,
- 4) automatyki,
- 5) fizyki i chemii,
- 6) inżynierii materiałowej,
- 7) ochrony środowiska,
- 8) medycyny,
- 9) przetwórstwa spożywczego,
- 10) obronności kraju.

§ 6. 1. Połączenie jednostek, o których mowa w § 1 ust. 1, następuje według stanu ujętego w sprawozdaniach finansowych łączonych jednostek, sporządzonych na dzień 31 maja 2002 r.

2. Zadania ujęte w planie rzeczowo-finansowym Instytutu Technologii Próźniowej z siedzibą w Warszawie wprowadza się do planu rzeczowo-finansowego Instytutu.

3. Po połączeniu jednostek, o których mowa w § 1 ust. 1, Instytut stosuje system finansowo-księgowy oraz system finansowo-płacowy stosowany w Przemysłowym Instytucie Elektroniki z siedzibą w Warszawie przed dniem połączenia.

4. Podział nagród, premii i innych świadczeń przysługujących pracownikom za okres przypadający po dniu połączenia jednostek, o których mowa w § 1, następuje według zasad obowiązujących w Przemysłowym Instytucie Elektroniki z siedzibą w Warszawie.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Gospodarki: w z. *M. Kossowski*

483

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA INFRASTRUKTURY

z dnia 29 marca 2002 r.

w sprawie wprowadzenia na zasadzie wzajemności opłaty wyrównawczej w stosunku do zagranicznych przedsiębiorców wykonujących międzynarodowy transport drogowy pojazdami samochodowymi zarejestrowanymi na terytorium Ukrainy, określenia wysokości tej opłaty, trybu jej wnoszenia oraz jednostek właściwych do jej pobierania.

Na podstawie art. 43 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. Nr 125, poz. 1371 i z 2002 r. Nr 25, poz. 253) zarządza się, co następuje:

§ 1. W przypadku gdy krajowi przedsiębiorcy wykonujący międzynarodowy transport drogowy na terytorium Ukrainy uiszczają opłaty wyższe od opłat pobieranych na podstawie odrębnych przepisów od zagranicz-

nych przedsiębiorców wykonujących międzynarodowy transport drogowy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, to zagraniczni przedsiębiorcy wykonujący międzynarodowy transport drogowy pojazdami samochodowymi zarejestrowanymi na terytorium Ukrainy obowiązani są na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, na zasadzie wzajemności, do uiszczania opłaty stanowiącej wyrównanie różnicy pomiędzy tymi opłatami, zwanej dalej „opłatą wyrównawczą”.

§ 2. Wysokość opłaty, o której mowa w § 1, ustala się w następujący sposób:

- 1) od pojazdu samochodowego o dopuszczalnej masie całkowitej łącznie z dopuszczalną masą całkowitą przyczepy (naczepy), z zastrzeżeniem pkt 2:
 - a) powyżej 3,5 t do 12 t — 330 zł,
 - b) powyżej 12 t — 370 zł,
- 2) od autobusu o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 t — 120 zł.

§ 3. Przedsiębiorca, o którym mowa w § 1, uiszcza opłatę przy każdorazowym wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 4. 1. Opłatę, o której mowa w § 2, pobierają graniczne urzędy celne.

2. Graniczne urzędy celne wydają pokwitowania na drukach ścisłego zachowania, stanowiące dowód uiszczenia opłaty.

3. Pokwitowanie, o którym mowa w ust. 2, podlega ostemplowaniu przez graniczny urząd celny przy wjeździe pojazdu z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 5. Traci moc rozporządzenie Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 27 kwietnia 1999 r. w sprawie wprowadzenia na zasadzie wzajemności opłaty wyrównawczej w stosunku do zagranicznych przedsiębiorców wykonujących międzynarodowy transport drogowy, określenia wysokości tej opłaty, trybu jej wnoszenia oraz jednostek uprawnionych do jej pobierania (Dz. U. Nr 39, poz. 397 i Nr 85, poz. 949 oraz z 2001 r. Nr 72, poz. 759).

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Infrastruktury: *M. Pol*

484

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 15 kwietnia 2002 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie organów wojskowych właściwych do wydawania zaświadczeń żołnierzom zastępczej służby wojskowej przymusowo zatrudnianym w kopalniach węgla, kamieniołomach i zakładach wydobywania rud uranu oraz trybu postępowania przed tymi organami.

Na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 2 września 1994 r. o świadczeniu pieniężnym i uprawnieniach przysługujących żołnierzom zastępczej służby wojskowej przymusowo zatrudnianym w kopalniach węgla, kamieniołomach, zakładach rud uranu i batalionach budowlanych (Dz. U. z 2001 r. Nr 60, poz. 622, Nr 89, poz. 968 i Nr 154, poz. 1788) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Obrony Narodowej z dnia 16 grudnia 1994 r. w sprawie organów wojskowych właściwych do wydawania zaświadczeń żołnierzom zastępczej służby wojskowej przymusowo zatrudnianym w kopalniach węgla, kamieniołomach i zakładach wydobywania rud uranu oraz trybu postępowania przed tymi organami (Dz. U. Nr 136, poz. 707, z 1996 r. Nr 58, poz. 266 i z 1999 r. Nr 109, poz. 1253) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) tytuł rozporządzenia otrzymuje brzmienie „w sprawie organów wojskowych właściwych do wydawania zaświadczeń żołnierzom zastępczej służby wojskowej przymusowo zatrudnianym w kopalniach węgla, kamieniołomach, zakładach rud ura-

nu i batalionach budowlanych oraz trybu postępowania przed tymi organami.”;

2) w § 1 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zaświadczenia potwierdzające rodzaj i okres wykonywania przymusowego zatrudnienia w kopalniach węgla, kamieniołomach oraz zakładach pozyskiwania i wzbogacania rud uranu przez żołnierzy powołanych w okresie do dnia 31 grudnia 1959 r. do odbycia zastępczej służby wojskowej oraz przez żołnierzy z poboru 1949 r. wcielonych do ponadkontyngentowych brygad «Służba Polsce» i przymusowo zatrudnionych w kopalniach węgla i kamieniołomach, a także żołnierzy przymusowo zatrudnionych w batalionach budowlanych w latach 1949—1959 wydaje się na wniosek osoby ubiegającej się o to zaświadczenie, zwanej dalej «wnioskodawcą».”;

3) w § 4 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dotychczas wydawanych zaświadczeń stwierdzających fakt odbywania służby wojskowej